

Сорочинський Ярмарок

• З АМЕРИКАНСЬКОГО ГУМОРУ

Примхи фортуни

ТЕХАСЬКИЙ ковбой переїхав жити у велике місто. Осільки на асфальті худобу не випасають, то колишній пастух вирішив працювати в двірником. А тут якраз в одному з відділень компанії "Майкрософт" з'явилася вакансія на таку посаду. У відділі кадрів йому поставили кілька запитань, потім провели невеликий тест і на решті оголосили:

– Ви прийняті. Залиште вашу електронну адресу, щоб ми повідомили, коли вам потрібно буде вийти на роботу.

– Але у мене комп'ютера немає, – розгублено відповів ковбой, – не те що електронної адреси.

– В такому разі ми не можемо прийняти вас на роботу, адже віртуально ви не існуєте.

Засмучений невдаха вийшов на вулицю. В кишені у нього було всього 10 доларів. Як заробити грошей? І тут

йому в голову прийшла ідея. Купивши у знайомого фермера ящик помідорів, він почав торгувати ними на подвір'ях свого і сусідніх житлових будинків. Менш ніж за дві години йому вдалося подвоїти стартовий капітал. Через шість годин роботи у нього в кишені було вже 160 доларів. І він зрозумів, що з такими доходами цілком можна обійтися і без роботодавця.

Поступово новоспечений комерсант примножував статки, придбав вантажівку, потім відкрив магазин, а через вісім років уже володів мережею супермаркетів. І тоді він вирішив застрахувати своє життя. Після переговорів страховий агент попросив його залишити електронну адресу, щоб відправити найбільш вигідну пропозицію. Той відповів, що в нього ніколи не було і зараз теж немає комп'ютера та електронної адреси.

– Це дивовижно! – вигукнув страховий агент, – у вас такий великий бізнес і немає особистої електронної адреси! Ви тільки уявіть собі, ким би ви стали, якби у вас був комп'ютер!

Комерсант поблажливо усміхнувся:

– А навіщо уявляти? Я й так достовірно знаю, що став би двірником компанії "Майкрософт". Просто фортуна виявилася надто примхливою й обрала мені інше заняття...

(Журнал "Нью-Йорк Таймс Мегезин").

• З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

"Дорога редакція! У мене ділова пропозиція. Чи не могли б ви у кожному номері газети одну сторінку залишати чистою. Щоб усі бажаючі читачі без цензури та редагування мали можливість написати чи намалювати що завгодно або наклеїти якісь фотографії. Я, приміром, буду обмінюватися такими номерами з тими читачами, котрі теж передплачують вашу газету. Якщо розкрити це діло, то в редакції взагалі не буде потреби заморочуватися підготовкою й друкуванням своїх матеріалів – достатньо буде видавати газету з чистими сторінками. З нетерпінням чекаю вашої відповіді!!! З привітом Едуард БОВТАЛО".

"Шановна редакція! Треба щось робити! З крадіжками на заводі ми завжди боролись як могли... Правда, поки охороняли завод, укралі дроти лінії електромереж. Пішли охороняти лінії електромереж, а в цей час геть усе розікрали зі складу готової продукції. Поки викликали у прокуратуру і поліцію для дачі показань, розібрали і вкрали будку охоронників. Ми приїхали й почали шукати злодіїв, а в цей час хтось угнав машину, на якій ми приїхали. Ми зібралися на мітинг з протестом проти злочинства, але в метушні і тісняві натовпу в нас поцупили з кишень гроші. А поки міркували, що ж тепер робити, хтось приватизував усю землю в окрузі із заводом і

будкою охоронників, разом узятих...

Пишемо вам на швидку руку, поки не вкрали олівець, папір і повітря. Наспіла пора щось робити з крадіжками...

Будь ласка, дайте нам відповідь, бо, якщо не відповісте, ми не будемо впевнені, чи пішли ви шукати тих, хто все украв, чи розкрадати те, що лишилося...

З привітом і сподіванням на відповідь (аби тільки поштовики не здали цей лист на макулатуру) "

"Я їй сказав, що до весілля – ні, ні, на! Але за три дні до цього дня не витерпів, йолки-палки, і пішов у тижневий заїп. Редакція! Як мені бути? Жду ответа, як соловей лета! КОЛЯН".

"З Галиною я познайомився по рекомендації колег-таксистів. Вони характеризували її як винятково порядну, чесну і скромну молодлицю. Я приїхав на таксомоторі, і ми стали зустрічатися... Однак згодом сталося нещастя: я женився на Олені. Хоча Галина не залишила мене у біді, спільне горе ще більше зблизило нас... Василь ЛЮБЧЕНКО".

"У мене ерогенна зона у незвичайному місці – у ванній. А в мого чоловіка – в гаражі. Хочу отримати висококваліфіковану пораду від спеціалістів у цьому ділі. Зарані вдячна Настя ЦНОТЕНКО".

– А в мене вчора на цьому місці теж отака зірвалася!..

Корисна порада

Не поспішайте ставити гостре питання ребром, бо воно може вийти вам боком.

Описки-самописки

Книга скарг та пропозицій
руки і серця.
Обрахункова палата.
Тиск моди.
Укравдом.
Віталій ПИРОЖЕНКО.
м. Кременчук.

– А чого в цій діжці дьоготь дорожчий?
– Бо в ній ложка меду!

Народна депутатська казка "Поправка"

У ТРИДЕВ'ЯТОМУ читанні в тридесятому прочитанні сотворив один депутат поправку. Вийшла вона велика-превелика. Став депутат її проштовхувати. Голосує-голосує, а проштовхнути не може.

Покликав депутата на підмогу центристів. Центристи за депутата, депутат за поправку – голосують-голосують, а рішення прийняти не можуть.

Покликали центристи фракцію провладних. Провладні за центристів, центристи за депутата, депутат за поправку – голосують-голосують – прийняти не можуть.

Покликали провладні перспективних. Перспективні за провладних, провладні за центристів, центристи за депутата, депутат за поправку – голосують-голосують – не можуть прийняти.

Аж тут із парламентського буфету повернувся ситий позафракційний депутат. Сів у своє крісло, поклав руки на стіл, а на руки вмовив голову. І задримав. А дримаючи, ненароком натиснув на кнопку. І поправку нарешті прийняли!

равку – голосують-голосують – прийняти не можуть.

Покликали перспективні націонал-патріотів. А ті покликали правих, а праві покликали лівих. Ліві за правих, праві за лівих, ультраправі за ультралівих, націонал-патріоти за перспективних, перспективні за провладних, провладні за центристів, центристи за депутата, депутат за поправку – голосують-голосують – не можуть прийняти.

Аж тут із парламентського буфету повернувся ситий позафракційний депутат. Сів у своє крісло, поклав руки на стіл, а на руки вмовив голову. І задримав. А дримаючи, ненароком натиснув на кнопку. І поправку нарешті прийняли!

Іронізми

● Ми переживаємо нелегкі часи. Але є побоювання, що нелегкі часи знову переживуть нас.

● На що тільки не йдуть чоловіки, аби не йти під вінець! Та це не йде ні в яке порівняння з тим, на що йдуть жінки з протилежною метою.

● Добре, що котлети не літають. Інакше їх було б складніше відділяти від мух.

● Якщо є музиканти середньої руки, то повинні бути й футболісти середньої ноги.

● Шукав свою нішу виключно в коридорах влади.

● На відміну від передбачень, передчуття рідко обманюють.

● Багато з тих, хто вичавив із себе раба, тут же потрапляє у сіті работоргівців.

● Мода – це добре, але треба щось і клоунам залишити.

Євген ДЕМЕНКО.
м. Одеса.

Народні усмішки

ПЕРЕГЛЯДАЮЧИ в газеті оголошення, чоловік натрапив на таке: "Продам за пляшку горілки нову горіхову спальню". Не гаючи часу, купив пляшку і пішов за вказаною адресою. Двері відчинив п'яний господар квартири у трусах.

– Це ви за пляшку горілки продаєте горіхову спальню?

– Н-ну.

– А подивитися можна?

– Проходь.

Пройшовши у квартиру, покупець побачив посеред порожньої кімнати лише собачу будку.

– А де ж спальня?!!

Господар заглядає у будку й каже:

– Горіх, мерщій вилазь, я твою спальню продаю!

Дружина дорікає чоловікові, який нетверезим повернувся додому:

– І коли ти вже облишиш пити клятву горілку?

Той на хвилину замислився, а потім відповів:

– Якби ж її випускали твердою чи хоч в'язкою...

– І що?!!

– Не пив би! Ну, жував би чи лізав, але ж не пив би!

М'ясник міського ринку одружився на молодіці, котра постійно в нього скуплялася. Після весілля приятелі здивовано кажуть м'ясникові:

– Вибач, друже, але у твоєї дружини такі криві ноги. Як ти міг на ній женитися?

Той виправдовується:

– Та звідки ж мені було знати? Я завжди її бачив через прилавок, а він вище пояса!..

– Лікарю, а чого у всіх медиків нерозбірливий почерк? Ось що ви тут мені написали?!

– Пароксизмальна тахікардія, дисциркуляторна енцефалопатія...

– Е-ге, то ви й говорите так, як пишете!

Реклама нового супермаркету: "Ми відкрилися! Знижки – 10 %!"

На протилежному боці вулиці реклама іншого торгового центру: "Ми відкрилися! Знижки – 50 %!"

Запитаннячка

Рука руку мие, та от з ногами як бути?

Більшість голосів – це добре, а якщо та більшість безголоса?

Архів "зорянського" гумору – на сайті
www.zorya.poltava.ua

